EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 16. 7. 2021
COM(2021) 388 final

ANNEX

PRÍLOHA

k

návrhu na ROZHODNUTIE RADY

o pristúpení Európskej únie k Dohovoru o uznávaní a výkone cudzích rozsudkov v občianskych alebo obchodných veciach

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

DOHOVOR O UZNÁVANÍ A VÝKONE CUDZÍCH ROZSUDKOV V OBČIANSKYCH ALEBO OBCHODNÝCH VECIACH

Zmluvné strany tohto dohovoru,

želajúc si podporovať efektívny prístup k spravodlivosti pre všetkých a uľahčiť mnohostranný obchod a investície založené na pravidlách, ako aj mobilitu, prostredníctvom justičnej spolupráce,

domnievajúc sa, že takúto spoluprácu možno posilniť vytvorením jednotného súboru základných pravidiel uznávania a výkonu cudzích rozsudkov v občianskych alebo obchodných veciach s cieľom uľahčiť efektívne uznávanie a výkon takýchto rozsudkov,

v presvedčení, že takáto posilnená justičná spolupráca si vyžaduje najmä medzinárodný právny režim, ktorý poskytuje väčšiu predvídateľnosť a istotu, pokiaľ ide o celosvetový obeh cudzích rozsudkov, a ktorý dopĺňa Dohovor o dohodách o voľbe súdu z 30. júna 2005,

sa rozhodli na tento účel uzavrieť tento dohovor a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

KAPITOLA I – ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1
Rozsah pôsobnosti

1. Tento dohovor sa vzťahuje na uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych alebo obchodných veciach. Nevzťahuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci.

2. Tento dohovor sa vzťahuje na uznávanie a výkon rozsudkov vydaných súdmi jedného zmluvného štátu v inom zmluvnom štáte.

Článok 2
Výnimky z rozsahu pôsobnosti

1. Tento dohovor sa nevzťahuje na tieto veci:

a) osobný stav a právna spôsobilosť fyzických osôb;

b) vyživovacia povinnosť;

c) iné veci rodinného práva vrátane majetkových režimov manželov a ďalších práv alebo povinností vyplývajúcich z manželstva alebo podobných vzťahov;

d) dedenie zo závetu a zo zákona;

e) platobná neschopnosť, vyrovnanie, riešenie krízových situácií finančných inštitúcií a podobné veci;

f) preprava cestujúcich a tovaru;

g) cezhraničné znečisťovanie mora, znečisťovanie mora v oblastiach mimo vnútroštátnej právomoci, znečisťovanie mora z lodí, obmedzenie zodpovednosti za námorné pohľadávky a spoločné havárie;

h) zodpovednosť za jadrové škody;

i) platnosť, neplatnosť alebo zánik právnických osôb alebo združení fyzických alebo právnických osôb, ako aj platnosť rozhodnutí ich orgánov;

j) platnosť zápisov do verejných registrov;

k) ohováranie;

l) ochrana súkromia;

m) duševné vlastníctvo;

n) činnosti ozbrojených síl vrátane činností ich personálu pri výkone ich služobných povinností;

o) činnosti v oblasti presadzovania práva vrátane činností pracovníkov orgánov presadzovania práva pri výkone ich úradných povinností;

p) veci v oblasti antitrustu (hospodárska súťaž) s výnimkou prípadov, keď je rozsudok založený na správaní, ktoré predstavuje protisúťažnú dohodu alebo zosúladený postup medzi skutočnými alebo potenciálnymi konkurentmi s cieľom stanoviť ceny, uskutočniť kolúziu vo verejnom obstarávaní, stanoviť obmedzenia produkcie alebo kvót, alebo rozdeliť trhy rozdelením zákazníkov, dodávateľov, území alebo obchodných línií, a ak k takémuto správaniu a zároveň jeho účinku došlo v štáte pôvodu;

q) reštrukturalizácia štátneho dlhu prostredníctvom jednostranných štátnych opatrení.

2. Rozsudok nie je vylúčený z rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru, ak vec, na ktorú sa tento dohovor nevzťahuje, predstavovala len predbežnú otázku v konaní, v ktorom bol rozsudok vydaný, a nie predmet konania. Najmä samotná skutočnosť, že sa takáto vec vyskytla v rámci obrany, nevylučuje rozsudok z rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru, ak táto vec nebola predmetom konania.

3. Tento dohovor sa nevzťahuje na rozhodcovské konanie a súvisiace konania.

4. Rozsudok nie je vylúčený z rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru iba na základe skutočnosti, že štát vrátane vlády, vládnej agentúry alebo akejkoľvek osoby konajúcej v mene štátu, bol účastníkom konania.

5. Nič v tomto dohovore nemá vplyv na výsady a imunity štátov alebo medzinárodných organizácií, pokiaľ ide o ne samotné a ich majetok.

Článok 3
Vymedzenie pojmov

1. V tomto dohovore:

a) „odporca“ je osoba, voči ktorej bol uplatnený nárok alebo vzájomný nárok v štáte pôvodu;

b) „rozsudok“ je akékoľvek rozhodnutie vo veci samej vydané súdom, bez ohľadu na jeho názov, vrátane uznesenia alebo príkazu a určenie trov konania alebo výdavkov súvisiacich s konaním zo strany súdu (vrátane súdneho úradníka) za predpokladu, že toto určenie sa týka rozhodnutia vo veci samej, ktoré možno uznať alebo vykonať na základe tohto dohovoru. Predbežné ochranné opatrenie nie je rozsudkom.

2. Právnická osoba alebo iná než fyzická osoba má obvyklé sídlo v štáte:

a) v ktorom má registrované sídlo;

b) podľa ktorého práva bola založená alebo vytvorená;

c) v ktorom má ústredie alebo

d) v ktorom má hlavné miesto činnosti.

KAPITOLA II – UZNÁVANIE A VÝKON

Článok 4
Všeobecné ustanovenia

1. Rozsudok vydaný súdom zmluvného štátu (štát pôvodu) sa uzná a vykoná v inom zmluvnom štáte (dožiadaný štát) v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly. Uznanie alebo výkon možno odmietnuť iba z dôvodov uvedených v tomto dohovore.

2. V dožiadanom štáte sa neskúma dôvodnosť rozsudku. Možno ho posudzovať len v rozsahu, v akom je to nevyhnutné na účely uplatňovania tohto dohovoru.

3. Rozsudok sa uzná iba vtedy, ak má účinky v štáte pôvodu, a vykoná sa iba vtedy, ak je vykonateľný v štáte pôvodu.

4. Uznanie alebo výkon rozsudku možno odložiť alebo odmietnuť, ak bol rozsudok uvedený v odseku 3 napadnutý opravným prostriedkom v štáte pôvodu alebo ak lehota na podanie riadneho opravného prostriedku neuplynula. Odmietnutie nebráni podaniu nového návrhu na uznanie alebo výkon rozsudku.

Článok 5
Podmienky uznania a výkonu

1. Rozsudok možno uznať a vykonať, ak je splnená jedna z týchto podmienok:

a) osoba, proti ktorej smeruje návrh na uznanie alebo výkon, mala obvyklý pobyt alebo sídlo v štáte pôvodu v čase, keď sa táto osoba stala účastníkom konania na súde pôvodu;

b) fyzická osoba, proti ktorej smeruje návrh na uznanie alebo výkon, mala svoje hlavné miesto činnosti v štáte pôvodu v čase, keď sa táto osoba stala účastníkom konania na súde pôvodu, a nárok, na ktorom je rozsudok založený, vznikol v dôsledku tejto činnosti;

c) osoba, proti ktorej smeruje návrh na uznanie alebo výkon, je osobou, ktorá si uplatnila nárok, na ktorom je rozsudok založený a ktorý nie je vzájomným nárokom;

d) odporca mal v štáte pôvodu pobočku, zastúpenie alebo inú organizačnú zložku bez samostatnej právnej subjektivity v čase, keď sa táto osoba stala účastníkom konania na súde pôvodu, a nárok, na ktorom je rozsudok založený, vznikol z činností tejto pobočky, zastúpenia alebo organizačnej zložky;

e) odporca výslovne súhlasil s právomocou súdu pôvodu v priebehu konania, v ktorom bol rozsudok vydaný;

f) odporca uvádzal na súde pôvodu argumenty vo veci samej bez toho, aby spochybnil právomoc v lehote stanovenej v právnom poriadku štátu pôvodu, okrem prípadu, ak je zrejmé, že námietka týkajúca sa právomoci alebo výkonu právomoci by podľa tohto právneho poriadku nebola úspešná;

g) rozsudkom sa rozhodlo o zmluvnom záväzku a vydal ho súd štátu, v ktorom sa plnenie tohto záväzku uskutočnilo alebo malo uskutočniť v súlade s

i) dohodou zmluvných strán alebo

ii) rozhodným právom pre zmluvu, ak nie je dohodnuté miesto plnenia,

okrem prípadu, ak činnosti odporcu v súvislosti s touto transakciou zjavne nevykazovali účelnú a podstatnú spojitosť s týmto štátom;

h) rozsudkom sa rozhodlo vo veci nájmu nehnuteľnosti a vydal ho súd štátu, v ktorom sa nehnuteľnosť nachádza;

i) rozsudkom sa rozhodlo proti odporcovi o zmluvnom záväzku zabezpečenom vecným právom k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v štáte pôvodu, ak bol zmluvný nárok uplatnený spolu s nárokom proti tomu istému odporcovi týkajúcim sa tohto vecného práva;

j) rozsudkom sa rozhodlo o mimozmluvnom záväzku vyplývajúcom z úmrtia, fyzickej alebo majetkovej ujmy, pričom ku konaniu alebo opomenutiu, v dôsledku ktorých bola táto ujma priamo spôsobená, došlo v štáte pôvodu, a to bez ohľadu na to, kde došlo k tejto ujme;

k) rozsudok sa týka platnosti, konštrukcie, účinkov, správy alebo zmeny trustu, ktorý bol dobrovoľne vytvorený a na základe písomného dokumentu, pričom

i) v čase začatia konania bol štát pôvodu označený v listine o zriadení trustu za štát, ktorého súdy sú príslušné na rozhodovanie sporov týkajúcich sa týchto vecí alebo

ii) v čase začatia konania bol štát pôvodu v listine o zriadení trustu výslovne alebo implicitne označený za štát, v ktorom sa nachádza hlavné miesto správy trustu.

Tento pododsek sa vzťahuje len na rozsudky týkajúce sa vnútorných aspektov trustu medzi osobami, ktoré sú alebo boli vo vzťahu v rámci trustu;

l) rozsudkom sa rozhodlo o vzájomnom nároku

i) v rozsahu, v akom znel v prospech navrhovateľa pri vzájomnom nároku, ak vzájomný nárok vznikol na základe tej istej transakcie alebo udalosti ako nárok alebo

ii) v rozsahu, v akom znel v neprospech navrhovateľa vzájomného návrhu, okrem prípadu, keď sa podľa právneho poriadku štátu pôvodu vyžadovalo podanie vzájomného návrhu, aby nedošlo k preklúzii;

m) rozsudok vydal súd označený v dohode, ktorá bola uzatvorená alebo zaznamenaná písomne alebo akýmkoľvek iným komunikačným prostriedkom, na základe ktorého sú informácie prístupné tak, aby ich bolo možné ďalej použiť, okrem dohody o výlučnej právomoci súdu.

Na účely tohto pododseku je „dohoda o výlučnej právomoci súdu“ dohoda uzatvorená dvomi alebo viacerými zmluvnými stranami, ktorou sa na účely rozhodovania sporov, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom, určujú súdy jedného zmluvného štátu, prípadne jeden alebo viac konkrétnych súdov jedného zmluvného štátu s dôsledkom vylúčenia právomoci všetkých ostatných súdov.

2. V prípade návrhu na uznanie alebo výkon, ktorý smeruje proti fyzickej osobe konajúcej najmä na osobné a rodinné účely alebo na účely domácnosti (spotrebiteľ) vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľskej zmluvy, alebo proti zamestnancovi vo veciach týkajúcich sa pracovnej zmluvy zamestnanca,

a) sa odsek 1 písm. e) uplatňuje len vtedy, ak bol súhlas adresovaný súdu ústne alebo písomne;

b) odsek 1 písm. f), g) a m) sa neuplatňujú.

3. Odsek 1 sa nevzťahuje na rozsudok, ktorým sa rozhodlo vo veci nájmu nehnuteľnosti na bývanie alebo ktorým sa rozhodlo vo veci registrácie nehnuteľnosti. Takýto rozsudok možno uznať a vykonať len vtedy, ak ho vydal súd štátu, v ktorom sa nehnuteľnosť nachádza.

Článok 6
Výlučný základ uznania a výkonu

Bez toho, aby bol dotknutý článok 5, sa rozsudok, ktorým sa rozhodlo o vecných právach k nehnuteľnostiam, uzná a vykoná len vtedy, ak sa majetok nachádza v štáte pôvodu.

Článok 7
Odmietnutie uznania a výkonu

1. Uznanie alebo výkon možno odmietnuť, ak:

a) dokument, ktorým sa začalo konanie, alebo rovnocenný dokument obsahujúci základné prvky nároku

i) nebol oznámený odporcovi v dostatočnom predstihu tak, aby si mohol zabezpečiť obranu, okrem prípadu, keď sa odporca zúčastnil konania a v rámci neho nespochybnil oznámenie na súde pôvodu, pokiaľ právny poriadok štátu pôvodu umožňoval oznámenie spochybniť, alebo

ii) bol oznámený odporcovi v dožiadanom štáte spôsobom, ktorý je nezlučiteľný so základnými zásadami dožiadaného štátu týkajúcimi sa doručovania písomností;

b) rozsudok sa dosiahol podvodným spôsobom;

c) uznanie alebo výkon by boli zjavne nezlučiteľné s verejným poriadkom dožiadaného štátu vrátane prípadov, keď konkrétne konanie vedúce k rozsudku bolo nezlučiteľné so základnými zásadami spravodlivého procesu v tomto štáte, ako aj prípadov, ktoré sa týkajú porušenia bezpečnosti alebo zvrchovanosti tohto štátu;

d) konanie na súde pôvodu bolo v rozpore s dohodou alebo označením v listine o zriadení trustu, podľa ktorého je na riešenie predmetného sporu príslušný súd iného štátu než je štát pôvodu;

e) rozsudok je nezlučiteľný s rozsudkom, ktorý vydal súd dožiadaného štátu v spore medzi tými istými účastníkmi konania, alebo

f) rozsudok je nezlučiteľný so skorším rozsudkom súdu iného štátu v tej istej veci medzi tými istými účastníkmi konania za predpokladu, že skorší rozsudok spĺňa podmienky potrebné na uznanie v dožiadanom štáte.

2. Uznanie alebo výkon možno odložiť alebo odmietnuť, ak prebieha konanie medzi tými istými účastníkmi v tej istej veci na súde dožiadaného štátu, pokiaľ:

a) súd dožiadaného štátu začal konanie skôr ako súd pôvodu a

b) existuje úzka väzba medzi sporom a dožiadaným štátom.

Odmietnutie podľa tohto odseku nebráni podaniu nového návrhu na uznanie alebo výkon rozsudku.

Článok 8
Predbežné otázky

1. Rozhodnutie o predbežnej otázke sa podľa tohto dohovoru neuzná ani nevykoná, ak sa týka veci, na ktorú sa tento dohovor nevzťahuje, alebo veci uvedenej v článku 6, o ktorej rozhodol súd iného štátu, ako je štát uvedený v danom článku.

2. Uznanie alebo výkon rozsudku možno odmietnuť, pokiaľ je rozsudok založený na rozhodnutí veci, na ktorú sa tento dohovor nevzťahuje, alebo veci uvedenej v článku 6, o ktorej rozhodol súd iného štátu, ako je štát uvedený v danom článku.

Článok 9
Oddeliteľnosť

Návrhu na uznanie alebo výkon oddeliteľnej časti rozsudku sa vyhovie, ak sa návrh týka danej časti alebo ak podľa tohto dohovoru možno uznať alebo vykonať iba časť rozsudku.

Článok 10
Náhrada škody

1. Uznanie alebo výkon rozsudku možno odmietnuť, ak sa rozsudkom priznáva náhrada škody vrátane exemplárnej alebo represívnej náhrady škody, ktorá nepredstavuje náhradu skutočnej straty alebo škody účastníka konania.

2. Dožiadaný súd zohľadní, či náhrada škody priznaná súdom pôvodu slúži na pokrytie trov konania a výdavkov súvisiacich s konaním a v akom rozsahu.

Článok 11
Súdne zmiery (transactions judiciaires)

Súdne zmiery (*transactions judiciaires*) schválené súdom zmluvného štátu alebo uzavreté pred ním počas konania, ktoré sú vykonateľné v štáte pôvodu rovnako ako rozsudok, sa vykonávajú podľa tohto dohovoru rovnako ako rozsudok.

Článok 12
Predkladané dokumenty

1. Osoba, ktorá podáva návrh na uznanie alebo výkon, predloží:

a) úplnú overenú kópiu rozsudku;

b) v prípade rozsudku pre zmeškanie originál alebo overenú kópiu dokumentu, ktoré preukazujú, že dokument, na základe ktorého sa začalo konanie, alebo rovnocenný dokument bol doručený odporcovi;

c) akékoľvek dokumenty potrebné na preukázanie toho, že rozsudok vyvoláva účinky prípadne je vykonateľný v štáte pôvodu;

d) v prípade uvedenom v článku 11 osvedčenie súdu (vrátane súdneho úradníka) štátu pôvodu, podľa ktorého je súdny zmier alebo jeho časť vykonateľný v štáte pôvodu rovnako ako rozsudok.

2. Ak obsah rozsudku neumožňuje dožiadanému súdu overiť, či sa podmienky tejto kapitoly dodržali, môže si vyžiadať potrebné dokumenty.

3. K návrhu na uznanie alebo výkon rozsudku možno pripojiť dokument, ktorý sa týka rozsudku a vydal ho súd (vrátane súdneho úradníka) štátu pôvodu, a to vo forme, ktorú odporučila a uverejnila Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného.

4. Ak dokumenty uvedené v tomto článku nie sú v úradnom jazyku dožiadaného štátu, pripojí sa k nim úradný preklad do úradného jazyka, pokiaľ sa v právnom poriadku dožiadaného štátu nestanovuje inak.

Článok 13
Konanie

1. Konanie o uznanie, vyhlásenie vykonateľnosti alebo registráciu na účely výkonu, ako aj výkon rozsudku, sa riadia právnym poriadkom dožiadaného štátu, pokiaľ sa v tomto dohovore nestanovuje inak. Súd dožiadaného štátu koná bezodkladne.

2. Súd dožiadaného štátu neodmietne uznanie alebo výkon rozsudku podľa tohto dohovoru z dôvodu, že návrh na uznanie alebo výkon treba podať v inom štáte.

Článok 14
Trovy konania

1. Od osoby, ktorá v jednom zmluvnom štáte podala návrh na výkon rozsudku vydaného súdom iného zmluvného štátu, nemožno požadovať zloženie záruky, zálohy alebo preddavku, bez ohľadu na ich označenie, a to len z dôvodu, že je cudzím štátnym príslušníkom alebo že nemá domicil alebo pobyt v štáte, v ktorom návrh na výkon podala.

2. Rozhodnutie o uložení povinnosti nahradiť trovy konania alebo výdavky súvisiace s konaním, ktoré bolo vydané v zmluvnom štáte proti akejkoľvek osobe oslobodenej od povinnosti zložiť záruku, zálohu alebo preddavok podľa odseku 1 alebo právneho poriadku štátu, v ktorom sa konanie začalo, sa na návrh osoby oprávnenej z tohto rozhodnutia vyhlási za vykonateľné v ktoromkoľvek inom zmluvnom štáte.

3. Štát môže vyhlásiť, že odsek 1 neuplatní, alebo vyhlásením určiť, ktorý z jeho súdov nebude odsek 1 uplatňovať.

Článok 15
Uznávanie a výkon podľa vnútroštátneho práva

S výhradou článku 6 tento dohovor nebráni uznaniu alebo výkonu rozsudkov podľa vnútroštátneho práva.

KAPITOLA III – VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 16
Prechodné ustanovenie

Tento dohovor sa uplatňuje na uznávanie a výkon rozsudkov, ak v čase začatia konania v štáte pôvodu vyvolával účinky vo vzťahu medzi týmto štátom a dožiadaným štátom.

Článok 17
Vyhlásenia obmedzujúce uznávanie a výkon

Štát môže vyhlásiť, že jeho súdy môžu odmietnuť uznať alebo vykonať rozsudok vydaný súdom iného zmluvného štátu, ak boli účastníci konania osobami s pobytom alebo sídlom v dožiadanom štáte a vzťah účastníkov konania a všetky ďalšie prvky týkajúce sa sporu s výnimkou miesta súdu pôvodu mali väzbu iba s dožiadaným štátom.

Článok 18

Vyhlásenia týkajúce sa určitých vecí

1. Ak má štát silný záujem neuplatňovať tento dohovor na určitú vec, môže vyhlásiť, že na túto vec nebude dohovor uplatňovať. Štát, ktorý také vyhlásenie urobí, zabezpečí, aby nemalo širší rozsah, než je nevyhnutné, a aby bola vylúčená vec jasne a presne vymedzená.

2. Dohovor sa v takto vylúčenej veci neuplatňuje:

a) v zmluvnom štáte, ktorý urobil príslušné vyhlásenie;

b) v iných zmluvných štátoch, ak sa navrhuje uznanie alebo výkon rozsudku vydaného súdom zmluvného štátu, ktorý urobil takéto vyhlásenie.

Článok 19

Vyhlásenia vo vzťahu k rozsudkom týkajúcim sa štátu

1. Štát môže vyhlásiť, že nebude uplatňovať tento dohovor na rozsudky v konaniach, ktorých účastníkom je ktorýkoľvek z týchto subjektov:

a) tento štát alebo fyzická osoba konajúca v mene tohto štátu alebo

b) vládna agentúra tohto štátu alebo fyzická osoba konajúca v mene tejto vládnej agentúry.

Štát, ktorý také vyhlásenie robí, zabezpečí, aby nemalo širší rozsah než nevyhnutný a aby bolo vylúčenie z rozsahu pôsobnosti jasne a presne vymedzené. Vo vyhlásení nemožno rozlišovať medzi rozsudkami, v prípade ktorých je štát, vládna agentúra tohto štátu alebo fyzická osoba konajúca v mene jedného z nich v konaní na súde pôvodu odporcom alebo navrhovateľom.

2. Uznanie alebo výkon rozsudku vydaného súdom štátu, ktorý urobil vyhlásenie podľa odseku 1, možno odmietnuť, ak bol rozsudok vydaný v konaní, v ktorom je účastníkom buď štát, ktorý urobil vyhlásenie, alebo dožiadaný štát, niektorá z ich vládnych agentúr alebo fyzická osoba konajúca v mene ktoréhokoľvek z nich, a to v rovnakom rozsahu, ako sa uvádza vo vyhlásení.

Článok 20

Jednotný výklad

Pri výklade tohto dohovoru sa zohľadňuje jeho medzinárodný charakter a potreba podporovať jednotnosť jeho uplatňovania.

Článok 21

Preskúmanie uplatňovania dohovoru

Generálny tajomník Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného prijíma v pravidelných intervaloch opatrenia na preskúmanie uplatňovania tohto dohovoru vrátane akýchkoľvek vyhlásení a podáva správy Rade pre všeobecné záležitosti a politiku.

Článok 22

Nezjednotené právne systémy

1. Pokiaľ ide o zmluvný štát, v ktorom sa uplatňujú dva alebo viaceré právne systémy v rôznych územných jednotkách v súvislosti s akoukoľvek vecou, ktorá je predmetom tohto dohovoru, platí, že:

a) akýkoľvek odkaz na právo alebo postup štátu sa v náležitých prípadoch považuje za odkaz na právo alebo postup, ktoré sa uplatňujú v rámci príslušnej územnej jednotky;

b) akýkoľvek odkaz na súd alebo súdy štátu sa v náležitých prípadoch považuje za odkaz na súd alebo súdy v rámci príslušnej územnej jednotky;

c) akýkoľvek odkaz na väzbu so štátom sa v náležitých prípadoch považuje za odkaz na väzbu s príslušnou územnou jednotkou;

d) akýkoľvek odkaz na kolízne kritérium vo vzťahu k štátu sa v náležitých prípadoch považuje za odkaz na toto kolízne kritérium vo vzťahu k príslušnej územnej jednotke.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, nie je zmluvný štát s dvomi alebo viacerými územnými jednotkami, v ktorých sa uplatňujú rôzne právne systémy, povinný uplatňovať tento dohovor na situácie týkajúce sa len týchto jednotlivých územných jednotiek.

3. Súd v územnej jednotke zmluvného štátu s dvomi alebo viacerými územnými jednotkami, v ktorých sa uplatňujú rôzne právne systémy, nie je povinný uznať ani vykonať rozsudok iného zmluvného štátu iba z dôvodu, že rozsudok bol uznaný alebo vykonaný v inej územnej jednotke toho istého zmluvného štátu podľa tohto dohovoru.

4. Tento článok sa neuplatňuje na organizácie regionálnej hospodárskej integrácie.

Článok 23
Vzťah k iným medzinárodným nástrojom

1. Tento dohovor sa v maximálnom možnom rozsahu vykladá tak, aby bol zlučiteľný s inými zmluvami platnými pre zmluvné štáty, bez ohľadu na to, či boli uzatvorené pred týmto dohovorom alebo po ňom.

2. Tento dohovor nemá vplyv na uplatňovanie zmluvy, ktorá bola uzatvorená pred týmto dohovorom, zo strany zmluvného štátu.

3. Tento dohovor nemá vplyv na uplatňovanie zmluvy, ktorá bola uzatvorená po tomto dohovore, pokiaľ ide o uznanie alebo výkon rozsudku vydaného súdom zmluvného štátu, ktorý je tiež zmluvnou stranou uvedenej zmluvy, zo strany zmluvného štátu. Žiadne ustanovenie danej zmluvy nemá vplyv na povinnosti podľa článku 6 voči zmluvným štátom, ktoré nie sú zmluvnými stranami uvedenej zmluvy.

4. Tento dohovor nemá vplyv na uplatňovanie pravidiel organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá je zmluvnou stranou tohto dohovoru, pokiaľ ide o uznanie alebo výkon rozsudku vydaného súdom zmluvného štátu, ktorý je zároveň členským štátom organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ak:

a) pravidlá boli prijaté pred uzatvorením tohto dohovoru alebo

b) pravidlá boli prijaté po uzatvorení tohto dohovoru, pokiaľ nemajú vplyv na povinnosti podľa článku 6 voči zmluvným štátom, ktoré nie sú členskými štátmi organizácie regionálnej hospodárskej integrácie.

KAPITOLA IV – ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24
Podpis, ratifikácia, prijatie, schválenie alebo pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na podpis všetkým štátom.

2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu signatárskymi štátmi.

3. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie všetkým štátom.

4. Listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení sa ukladajú na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva, ktoré je depozitárom dohovoru.

Článok 25

Vyhlásenia týkajúce sa nezjednotených právnych systémov

1. Ak má štát dve alebo viac územných jednotiek, v rámci ktorých sa na veci, ktoré sú predmetom tohto dohovoru, uplatňujú rôzne právne systémy, môže vyhlásiť, že dohovor sa vzťahuje na všetky jeho územné jednotky, prípadne len na jednu alebo niekoľko z nich. V takomto vyhlásení sa výslovne uvedú územné jednotky, v rámci ktorých sa dohovor uplatňuje.

2. Ak štát neurobí vyhlásenie podľa tohto článku, dohovor sa vzťahuje na všetky územné jednotky tohto štátu.

3. Tento článok sa neuplatňuje na organizácie regionálnej hospodárskej integrácie.

Článok 26

Organizácie regionálnej hospodárskej integrácie

1. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, ktorú tvoria výlučne zvrchované štáty a ktorá má právomoc v niektorých alebo vo všetkých veciach upravených týmto dohovorom, môže podpísať, prijať alebo schváliť tento dohovor, alebo k nemu pristúpiť. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie má v tomto prípade práva a povinnosti zmluvného štátu v rozsahu, v akom má právomoc vo veciach upravených týmto dohovorom.

2. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie v čase podpisu, prijatia, schválenia dohovoru alebo pristúpenia k nemu písomne oznámi depozitárovi veci upravené týmto dohovorom, v ktorých jej členské štáty na ňu preniesli právomoc. Organizácia bezodkladne písomne oznámi depozitárovi akékoľvek zmeny svojej právomoci uvedenej v poslednom oznámení podľa tohto odseku.

3. Na účely nadobudnutia platnosti tohto dohovoru sa listina uložená organizáciou regionálnej hospodárskej integrácie nepočíta, okrem prípadu, keď organizácia regionálnej hospodárskej integrácie v súlade s článkom 27 ods. 1 vyhlási, že jej členské štáty nebudú zmluvnými stranami tohto dohovoru.

4. Akýkoľvek odkaz na „zmluvný štát“ alebo „štát“ v tomto dohovore sa v náležitých prípadoch vzťahuje rovnako na organizáciu regionálnej hospodárskej integrácie.

Článok 27

Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie ako zmluvná strana bez svojich členských štátov

1. V čase podpisu, prijatia alebo schválenia tohto dohovoru, alebo pristúpenia k nemu, môže organizácia regionálnej hospodárskej integrácie vyhlásiť, že vykonáva právomoc vo všetkých veciach, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a že jej členské štáty nebudú zmluvnými stranami tohto dohovoru, ale že budú viazané na základe podpisu, prijatia, schválenia alebo pristúpenia zo strany organizácie.

2. Ak organizácia regionálnej hospodárskej integrácie urobí vyhlásenie v súlade s odsekom 1, každý odkaz na „zmluvný štát“ alebo „štát“ v tomto dohovore sa v náležitých prípadoch vzťahuje rovnako na členské štáty organizácie.

Článok 28
Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia, počas ktorého možno vykonať oznámenie v súlade s článkom 29 ods. 2, pokiaľ ide o druhý štát, ktorý uložil svoju listinu o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení podľa článku 24.

2. Tento dohovor potom nadobúda platnosť:

a) pre každý štát, ktorý ho následne ratifikuje, prijme, schváli alebo k nemu pristúpi, v prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia, počas ktorého možno vykonať oznámenia v súlade s článkom 29 ods. 2, pokiaľ ide o tento štát;

b) pre územnú jednotku, na ktorú sa pôsobnosť tohto dohovoru rozšírila v súlade s článkom 25 po tom, ako dohovor nadobudol platnosť pre štát, ktorý urobil vyhlásenie, v prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od oznámenia vyhlásenia podľa uvedeného článku.

Článok 29
Založenie vzťahov podľa dohovoru

1. Tento dohovor vyvoláva účinky vo vzťahu medzi dvoma zmluvnými štátmi len vtedy, ak žiaden z nich nezaslal depozitárovi oznámenie týkajúce sa druhého zmluvného štátu v súlade s odsekom 2 alebo 3. Ak nedôjde k takémuto oznámeniu, dohovor vyvoláva účinky vo vzťahu medzi dvoma zmluvnými štátmi od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia, počas ktorého možno vykonať oznámenia.

2. Zmluvný štát môže depozitárovi oznámiť do 12 mesiacov odo dňa oznámenia depozitára uvedeného v článku 32 písm. a), že ratifikácia, prijatie, schválenie alebo pristúpenie iného štátu nemá za účinok založenie vzťahov medzi týmito dvoma štátmi podľa tohto dohovoru.

3. Štát môže depozitárovi pri uložení svojej listiny podľa článku 24 ods. 4 oznámiť, že jeho ratifikácia, prijatie, schválenie alebo pristúpenie nemá za účinok založenie vzťahov so zmluvným štátom podľa tohto dohovoru.

4. Zmluvný štát môže kedykoľvek vziať späť oznámenie, ktoré vykonal podľa odseku 2 alebo 3. Takéto späťvzatie nadobúda účinnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa oznámenia.

Článok 30
Vyhlásenia

1. Vyhlásenia uvedené v článkoch 14, 17, 18, 19 a 25 možno urobiť pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení, alebo kedykoľvek neskôr a možno ich kedykoľvek zmeniť alebo vziať späť.

2. Vyhlásenia, zmeny a späťvzatia sa oznamujú depozitárovi.

3. Vyhlásenie urobené pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení nadobúda účinnosť súčasne s nadobudnutím platnosti tohto dohovoru vo vzťahu k tomuto štátu.

4. Vyhlásenie urobené neskôr a akákoľvek zmena alebo späťvzatie vyhlásenia nadobúda účinnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď bolo depozitárovi doručené oznámenie.

5. Vyhlásenie urobené neskôr a akákoľvek zmena alebo späťvzatie vyhlásenia sa nevzťahujú na rozsudky vydané v konaniach, ktoré už začali na súde pôvodu v čase nadobudnutia účinnosti vyhlásenia.

Článok 31
Vypovedanie

1. Zmluvný štát tohto dohovoru môže dohovor vypovedať písomným oznámením zaslaným depozitárovi. Vypovedanie možno obmedziť na určité územné jednotky v rámci nezjednoteného právneho systému, na ktoré sa tento dohovor uplatňuje.

2. Vypovedanie nadobúda účinnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí 12 mesiacov odo dňa, keď bolo depozitárovi doručené oznámenie. Ak je v oznámení uvedená dlhšia lehota na nadobudnutie účinnosti vypovedania, účinnosť nadobúda po uplynutí tejto dlhšej lehoty počítanej odo dňa, keď bolo depozitárovi doručené oznámenie.

Článok 32
Oznámenia depozitára

Depozitár oznámi členom Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného a ďalším štátom a organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie, ktoré podpísali, ratifikovali, prijali alebo schválili dohovor, alebo k nemu pristúpili, v súlade s článkami 24, 26 a 27:

a) podpisy, ratifikácie, prijatia, schválenia a pristúpenia uvedené v článkoch 24, 26 a 27;

b) dátum, kedy tento dohovor nadobudol platnosť v súlade s článkom 28;

c) oznámenia, vyhlásenia, zmeny a späťvzatia, ktoré sú uvedené v článkoch 26, 27, 29 a 30, a

d) vypovedania uvedené v článku 31.

Na dôkaz toho podpísané osoby na základe príslušného oprávnenia podpísali tento dohovor.

V Haagu 2. júla 2019 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obidve znenia sú rovnako autentické, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archívoch vlády Holandského kráľovstva a ktorého overená kópia sa zašle diplomatickou cestou každému členovi Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase jej dvadsiateho druhého zasadnutia a každému ďalšiemu štátu, ktorý sa zúčastnil na tomto zasadnutí.